

Miquel Gil, el radiofonista

FRANCINA BORIS

Entrevista radiofònica
de Miquel Gil a Salvador Dalí.



RECORDAR EN MIQUEL GIL, PER A MI, ÉS reviure llargs anys d'amistat i companyonia. Per la memòria m'hi desfila el testimoniatge d'aquella enyorada Ràdio Girona del carrer de la Força, hereva del naixement de la radiodifusió catalana. Al meu retorn a Girona, l'any 1942, a l'emissora, vinculada a la nova realitat, al costat d'un sentiment de frustració per haver perdut moltes coses, s'hi palpava un nou afany de superació, per recuperar-ne de noves. Els seus components eren pocs: el director, Emili Banda; el cap de publicitat i comptabilitat, Miquel Gil; Joaquim Moret, en la mateixa tasca; el locutor, l'Enric Casademont; i els tècnics, els germans Pol, al costat d'una nombrosa colla de col·laboradors. Tots em van rebre amb benevolença.

La ràdio té un poder fascinant per als que l'escolten i per als que hi treballen. Si passo balanç, recordo la pluja d'idees, la creativitat i l'entusiasme que ens encomanàvem els uns als altres. Cada programa que elaboràvem era un nou salt enda-

vant, i en Miquel arrodonia les iniciatives, feia de pont per trobar els patrocinadors, i viables, els assidus als nostres micròfons, apassionats del mitjà. Era l'home clau que tenia l'encert de provocar vibració, vitalitat i energia als qui havien de parlar pel micròfon, i ho feia amb el més pur estil, i aconseguia transmetre la desimboltura de comunicar-se.

L'acolliment en una emissora li arribava per la varietat dels programes i la qualitat. Ràdio Girona podia enorgullir-se del seu bon fer. Les emissions fixes començaven els dilluns amb la crònica set-

manal d'esports d'en Miquel, i una obra de teatre; dimarts, discoteca de sarsueles; dimecres, emissió fi de programa amb música sol·licitada pels oients, i crònica d'art; el dijous, programa infantil i vetllada selecta, el dissabte, "Nostradansa" i Cap de Setmana; el diumenge, evocacions musicals, resultats esportius, amb les cròniques dels partits jugats, i enregistraments amb els personatges.

L'arribada dels serials i el teatre pel quadre de l'emissora fou del més rellevant i de més èxit, com també la Ràdio Escolar, amb temes educatius, lliurant a les escoles aparells per seguir els programes. Ràdio Girona té una història interessant, en l'aventura del seu recorregut hi han participat al llarg dels temps personalitats del món de la política, l'economia, la ciència, i la cultura; un gran col·lectiu que ha exterioritzat les seves millors virtuts a entitats públiques i privades, com a contrapunt d'èpoques, hi han dit la seva, el que passava al seu voltant.

No oblidaré mai en Miquel Gil, tenia una sensibilitat enorme, una extraordinària capacitat crítica, i una tremenda honradesa amb ell mateix. La seva vida va ser molt plena d'activitats, i la va aprofitar a fons fins al final. Sempre serà el meu gran amic i l'enyor d'un passat. I com ell escrigué: anirà passant la gent, esdeveniments, idees i tantes altres coses, però desitgem que perduri, sempre, la veu amiga que digui «Aquí, Ràdio Girona».